

Albert-Lőrincz Márton

1951-ben született. Marosvásárhelyen él. A teológia doktora, a Sapientia EMTE-n tanít.

In: Találkozások IV., Szerk: Bajna György. Gyergyószentmiklós, F & F International Kft., 2016. 12. old.

(Magyarba tetovált tájban)

Eszteendő derekán, a nyáron, nagy tüzet gyújtottunk
volna Budapesttől távol, mennyország s pokol között
félúton, a Gyergyói havasokban, munka közé
beszorítva, a Pisti, a Laci, a Tibor és a Gábor,
s persze, a feleségek és én meg a párom,
de hideg permet hullott az éjjel, délidőben is
dühöngött kéjjel a zápor.

Hogy legyen, hogy flekken süljön a rácson?
Futtassunk ropogó, szikrázó, pattogó, surrogó,
sercegő, sistergő, villámba öltöző tűzsárkányt a fára,
és csináljunk tűzhelyet alája? Ráaknánk némi fát is,
láglátványnak, s persze, parázssá égni.

Mondom is: segítség kéne, barátaim,
hordjatok szénnek való tavalyi csapot,
nem baj az, ha vizes a kérge,
és tűzgyújtósoknak csereklye-hullott gezderjét,
s hogy füst is legyen, bercsókás hajlát is bőven.

De nem lobbant lángra a nagy tűz.

A nyelv kötőszövetén molyrágta lyukak szakították
széjjel az ősi hálót, az értelmes, édes nyelváramlatot,
tisztá vizet kínáló kutak mélykék szomját,
égszínkéék légi úton alig több mint 1 plusz 1 óra távban,
Budapesttől egy keletre fekvő,

székely-magyarba tetovált tájban.